

KHÓC BẠN

Giọt nước mắt tiếc thương Bà Nguyễn Thị Diên, người bạn đúng nghĩa BẠN của gần ba mươi năm cảm thông, chia sẻ và thương mến.

Diên ơi, Diên ơi, Diên ơi !...
Thế là Diên đã đi rồi, đi xa
Tháng Hai mới gọi nhau mà
Qua đường điện thoại hai ta vẫn gần
Thế mà như áng phù vân
Tháng Ba Diên bỏ đường trần, thế gian
Tháng Năm, tin nhận muộn màng
Tiếc thương là mạch lệ tràn đắng môi
Xa gì, một chuyến bay thôi
Khốn trùng Vũ Hán ngăn người tìm nhau !
Nay Diên nằm dưới mộ sâu
Có nghe thơ khóc từng câu tiếc người ?
Bỗng trầm tiếng sáo chơi vơi
Giọng Diên ngâm vẫn tuyệt vời quanh đây
Thương quê sông núi hao gầy
Thương ta sống cuộc lưu đầy, tha phương
Thương người tù giữa quê hương
Thương ai muộn đày trùng dương làm nhà
Rời nhanh như ánh sao sa
Diên đi làm mất bạn già mờ cay
Hằng xin thấp nén hương này
Viết bài thơ muộn khóc ngày Diên đi
Chốn đời sinh ký tử quy
Người sau kẻ trước khác gì, Diên ơi ...
Tử sinh là chuyện cuộc đời
Nhưng chia ly ấy vẫn khơi lệ sầu
Trần gian Diên đã qua cầu
Chúc Diên vui cảnh nhiệm màu Mươi Phương

Ngô Minh Hằng

www.vietnamvanhien.org